פרשת אמר (תשי"ב) פרק כ"ג

א. מהו מבנה הפרק ומה הן השאלות המתעוררות בקשר למבנה זה?
ספורנו ד. ד"ה אלה מועדי ה'; רמב"ן ד"ה דבר אל בני ישראל, עד "ענינים.."

ב. פסוק י"א, ממחרת השבת.
רש"י, רמב"ן עד "ושלשים עירים להם" (שופטים י.ד.)
ראב"ע " " " "

1. מה הן ההוכחות ששבת בפסוק זה פרושו. "יום טוב"?
2. בדברי הרמב"ן: לאיזה פסוק הוא התכון באמרו "יהיו שתי לשונות בפסוק אחד" ומה פרוש "דרך צחות"?
3. בדברי ראב"ע: מי הם "המכחישים" ומי הם "המאמינים"?

ג. פסוק כ"ב, ובקצרכם.
רש"י, רמב"ן; - ראב"ע י"ז ד"ה לחם מן "וטעם להזכיר ובקצרכם" עד "בימים ההם".
מא הקשר בין הפסוקים ט"ו - כ"א לפסוקנו לפי המפרשים הנ"ל?

למה נאמרה המלה "אך"
1. בפ' כ"ז ד"ה אך בעשר לחדש לפי רש"י, רמב"ן, ספורנו,
2. " ל"ט " אך בחמשה עשר " " , רשב"ם?

ה. חג הסוכות, ל"ג, מ"ד.
א. פס' ל"ח, רש"י ד"ה מקרא קדש.
מפרשי רש"י סבורים שדברי רש"י אלה שייכים לפסוק כ"ז, נמק את דעתם!
ב. מה קשה למפרשים בפסוקים הבאים?
1. לספורנו ל"ט ד"ה אך בחמשה עשר,
2. לרש"י " " באספכם את תבואת הארץ,
3. לראב"ע " " " " "
4. " " ולקחתם לכם עד "לבית אבות".
ג. פס' מ"ג, כי בסכות הושבתי, רש"י, רמב"ן; - רשב"ם ד"ה למען ידעו דורותיכם מה פרוש המלים האלה ומה טעם הישיבה בסוכה לפי המפרשים הנ"ל?

ו. שאלות רשות.
בקשר לפרק שלנו עיין בקדוש לשבת ובקדוש לשלש רגלים וענה על השאלות הבאות:

1. בקדוש לשלש רגלים נאמר: "ותתן לנו... באהבה מועדים לשמחה..." אולם אחרי הזכרת החג המסוים מוסיפים את המלה "באהבה" שנית רק אם היו"ט חל בשבת (כגון "את חג המצות הזה זמן חרותנו באהבה מקרא קדש")?
2. מדוע מקדימים בתחימת הקדוש לרגלים את ישראל לזמנים (מקדש ישראל והזמנים) אבל אם חל יו"ט בשבת מקדימים שבת לישראל ("השבת וישראל והזמנים"). מה הן הסבות לשנויים הנ"ל?
3. מה פרוש "כי הוא יום תחלה למקראי קדש" בקדוש לשבת?

מה מובן "זכר ליציאת מצרים במקום זה?
(עיין גם רמב"ן דברים ח' ט"ו ד"ה על כן צוה לעשות את יום השבת עד "ועל דרך האמת").

הערה לשאלה ו 1:
בגמרא שבת י' ע"ב: אמר הקב"ה למשה מתנה טובה יש לי בבית ושבת שמה ואני מבקש לתנה לישראל לך והודיעם אמר לו רבא... הנותן מתנה לחברו צריך להודיעו.
רש"י שם; ד"ה צריך להודיעו מתן פלוני אתן לך וזה הוא דרך כבוד...
תוספ. שם; ד"ה הנותן: ודוקא במתנה שנותן לו ע"י אהבה.